

KLAGANDE

A, sekretess (bilaga 1)

Ombud och offentligt biträde: Advokaten Filip Backe

MOTPART

Migrationsverket

ÖVERKLAGAT BESLUT

Migrationsverkets beslut, sekretess (bilaga 1)

SAKEN

Uppehållstillstånd m.m., omedelbar verkställighet

MIGRATIONSDOMSTOLENS AVGÖRANDE

Migrationsdomstolen avvisar yrkandena om uppehållstillstånd, statusförklaring och resedokument.

Migrationsdomstolen förklarar att ansökan om asyl inte är uppenbart ogrundad, upphäver det överklagade beslutet och återförvisar målet till Migrationsverket för fortsatt handläggning.

Migrationsdomstolen beslutar att ersättning ska betalas till Filip Backe som offentligt biträde med 9 995 kr, varav 4 845 kr avser arbete, 3 151 kr utlägg och 1 999 kr mervärdesskatt.

Migrationsdomstolen förordnar med stöd av 43 kap. 8 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) att bestämmelserna om sekretess i 21 kap. 5 § samma lag ska vara tillämpliga för uppgifter i bilaga 1 till denna dom.

BAKGRUND

Migrationsverket har beslutat att inte bevilja A uppehållstillstånd m.m. samt att avvisa henne ur landet med omedelbar verkställighet enligt 8 kap. 19 § utlänningslagen (2005:716), UtL. Verket beslutade även att förbjuda A att återvända till Sverige under två år.

Av skälen till beslutet framgår i huvudsak följande. Migrationsverket har bedömt att A kommer från ett säkert ursprungsland i enlighet med 8 kap. 19 § andra stycket 3 UtL. Eftersom Georgien bedöms som ett säkert ursprungsland föreligger en presumtion för att det finns ett effektivt myndighetsskydd att tillgå för skyddsskäl som härrör från enskilda personer eller grupper. Med stöd av landinformation konstaterar Migrationsverket att hbtqi-personer är en utsatt grupp i Georgien. Även om det finns brister i arbetet med att skydda våldsutsatta kvinnor och hbtqi-personer bedömer verket att det allmänt och genomgående finns ett tillräckligt effektivt myndighetsskydd för medborgare i Georgien, såväl kvinnor som hbtqi-personer. Migrationsverket bedömer att den illabehandling som förekommer mot hbtqi-personer inte är sanktionerad av de georgiska myndigheterna.

Det som A har berättat att hon har utsatts för på grund av sin sexuella läggning utgår från enskilda individer och har inte varit sanktionerat av myndigheterna. Det som framkommit om att en polisman på den lokala polisstationen inte tog emot As polisanmälan är enligt Migrationsverket en enskild polisman som agerat utan att detta varit sanktionerat av myndigheterna. Verket bedömer att Georgien är en rättsstat där det finns funktioner för att beivra brottslighet utförd av enskilda, oavsett om det är civilpersoner eller enskilda polismän. Eftersom A inte har uttömt möjligheterna till myndighetsskydd i sitt hemland har inte presumtionen för myndighetsskydd brutits. A kan därmed få skydd av myndigheterna i sitt hemland och Migrationsverket tar därför inte ställning till tillförlitligheten i de lämnade uppgifterna. A

kan därför inte få uppehållstillstånd som skyddsbehövande och således inte heller få skyddsstatusförklaring eller resedokument.

Migrationsverket har även bedömt att det inte finns någon annan grund för att bevilja A uppehållstillstånd.

PARTERNAS INSTÄLLNING

A

A överklagar Migrationsverkets beslut och yrkar att hon beviljas uppehållstillstånd, statusförklaring och resedokument. Hon yrkar även att besluten om omedelbar verkställighet och förbudet att återvända till Sverige upphävs.

A anför i huvudsak följande. Kärnan i avslagsbeslutet består i att hon förväntas förlita sig på de georgiska myndigheterna för skydd från den förföljelse hon tvingas utstå i Georgien med anledning av sin sexualitet. Migrationsverket tillstår att situationen för homo- och bisexuella är svår i Georgien men menar att hon ändå har tillgång till ett godtagbart myndighetsskydd.

Att det är enskilda individer som utgör hotbilden mot henne kan inte tillmätas all den betydelse som Migrationsverket gör i sitt beslut. Dessa så kallade enskilda individer är en förkrossande majoritet av den georgiska befolkningen och bör därför i bedömningen betraktas som den stora grupp det faktiskt är frågan om. Migrationsverket hänger upp sig på rättighetsarbetets målbild så som den har förmedlats till omvärlden och som möjligen är förankrad hos en liten grupp liberala politiker, men som inte finner stöd hos den georgiska befolkningen och som inte är en realitet som genomsyrar vare sig det georgiska civilsamhället eller dess offentliga förvaltning.

Hon har försökt att anmäla det värsta övergreppet som hon har utsatts för. Försöket att anmäla satte henne emellertid i en värre situation än den som hon befann sig i. Hennes förövare har kontakter inom den georgiska polisen och får därför veta om hon försöker anmäla honom. Den georgiska polisen är, liksom det georgiska samhället i övrigt, behäftad med fördomar och en negativ inställning till hbtqi-personer och det finns exempel på att man vid hatbrott relaterade till denna grupp har arresterat offret i stället för gärningspersonen.

Utifrån omständigheterna i hennes fall och med beaktande av hennes ringa ålder samt att hon helt saknar stöd och hjälp från sin familj är det inte konstigt att hon inte har lyckats tvinga fram ett motvilligt myndighetsskydd där majoriteten av befolkningen har starkt negativ inställning till hennes person. Hon har gjort allt som kan förväntas av en person i hennes situation. Hon har försökt förmå den georgiska polisen att hjälpa henne men i stället blivit varse hur korrumperad den rättsvårdande myndigheten är. Mot bakgrund av landinformation och omständigheterna i hennes asylberättelse går det med fog att ifrågasätta Migrationsverkets förespegling om att hon i Georgien skulle ha tillgång till ett fullgott myndighetsskydd.

Migrationsverkets bedömning om hennes asylansökan som uppenbart ogrundad ligger inte i linje med vad myndigheten själv har anfört i sitt avslagsbeslut. Som redan har anförts hos Migrationsverket och som framgår av förarbeten och Migrationsöverdomstolens praxis förutsätter rekvisitet ”uppenbart ogrundad” att bedömningen är helt klar och inte får vara schablonartad. För den som läser Migrationsverkets rättsliga ställningstagande RS/071/2021 framstår det som uppenbart att hennes asylansökan inte är uppenbart ogrundad. Precis som Migrationsverket själv anför i sitt beslut är situationen för hbtqi-personer i Georgien svår och samhället präglas av diskriminerande attityder och illabehandling. Myndighetens beslut om omedelbart återvändande och återreseförbud är inte rimligt mot

bakgrund av vare sig omständigheterna i hennes asylberättelse eller det som framförs i avslagsbeslutet. Hon ska anses ha brutit presumtionen om omedelbar verkställighet.

Migrationsverket

Då de rättsvårdande myndigheterna i Georgien har såväl vilja som förmåga att tillgodose A skydd kan konstateras att hon inte kan beviljas internationellt skydd. Detta oaktat huruvida hotbilden utgår ifrån en enskild eller ett flertal enskilda. Den grundläggande förutsättningen att det inhemska myndighetsskyddet ska vara uttömt för att ett skyddsbehov ska anses föreligga är alltså inte uppfyllt varför A inte är skyddsbehövande. Migrationsverket vidhåller, mot bakgrund av landinformationerna om det georgiska myndighetsskyddet och omständigheten att Georgien utgör ett säkert ursprungsland, att As ansökan om asyl är uppenbart ogrundad. Migrationsverket har därmed haft fog för att avvisa A med omedelbar verkställighet. Som framgår av 8 kap. 21 § första stycket 5 UtIL ska ett avlägsnandebeslut enligt 8 kap. 19 § samma lag inte förenas med en tidsfrist för frivillig avresa. Några särskilda skäl mot att meddela återreseförbud med stöd av 8 kap. 23 § UtIL anser Migrationsverket inte framkommit. Överklagandet i sin helhet bör således avslås.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Prövningsramen

Migrationsdomstolens bedömning i målet omfattar inte frågan om A ska beviljas uppehållstillstånd som skyddsbehövande. Den fråga domstolen har att ta ställning till är om Migrationsverket har haft fog för beslutet om avvisning med omedelbar verkställighet enligt 8 kap. 19 § UtIL med hänvisning

till att As asylansökan är uppenbart ogrundad. Domstolen avvisar därför yrkandena om uppehållstillstånd, statusförklaring och resedokument.

Omedelbar verkställighet

Tillämpliga bestämmelser m.m.

Migrationsverket får besluta att verkets beslut om avvisning enligt 17 § första stycket 1 eller 2 får verkställas även om det inte har fått laga kraft (avvisning med omedelbar verkställighet), om det är uppenbart att det inte finns grund för asyl och att uppehållstillstånd inte heller ska beviljas på någon annan grund (uppenbart ogrundad ansökan). Det får endast anses uppenbart att det inte finns grund för asyl, i ett fall som det aktuella, om utlänningen kommer från ett säkert ursprungsland enligt en sådan förteckning som avses i 1 kap 6 a §, och han eller hon

- är medborgare i det landet eller är en statslös person som tidigare har haft sin vanliga vistelseort där, och
- inte har lagt fram några allvarliga skäl för att landet inte ska anses som ett säkert ursprungsland för honom eller henne.

I 12 kap. 7 § finns närmare bestämmelser om verkställigheten av beslut om avvisning med omedelbar verkställighet (8 kap 19 § UtIL).

I 12 kap. 7 § UtIL anges bl.a. följande. Migrationsverkets beslut om avvisning enligt 8 kap. 17 § får verkställas även om beslutet inte har fått laga kraft, om Migrationsverket enligt 8 kap. 19 § har beslutat att verkets beslut om avvisning får verkställas trots att det inte fått laga kraft.

Av förarbetena framgår bl.a. följande. En asylansökan kan anses uppenbart ogrundad om sökanden kommer från ett land som fastställts vara ett säkert ursprungsland. För att en asylansökan ska få anses uppenbart ogrundad krävs dock också att landet, efter en individuell prövning, kan betraktas som

säkert för den enskilde sökanden. För detta krävs att sökanden är medborgare i landet eller är en statslös person som tidigare hade sitt hemvist där och att han eller hon inte har lagt fram några allvarliga skäl för att landet inte ska anses som ett säkert ursprungsland med hänsyn till sökandens särskilda omständigheter och i fråga om hans eller hennes rätt att betraktas som en person som beviljats internationellt skydd. Om sökanden kommer från ett land som finns med på en förteckning över säkra ursprungsländer är presumtionen att det är säkert för sökanden att återvända till landet men denna presumtion kan brytas genom att sökanden lägger fram allvarliga skäl för att landet inte ska anses som säkert för honom eller henne. Det måste alltså alltid göras en individuell prövning av om landet är säkert för den enskilde sökanden utifrån de omständigheter som sökanden lägger fram. Även med beaktande av de skäl som sökanden lägger fram ska det alltså anses uppenbart att det inte finns grund för asyl. Om det krävs mer ingående överväganden för att bedöma om de skyddsskäl som sökanden för fram är tillräckliga för att bryta presumtionen kan det inte anses uppenbart att asylansökan är ogrundad. Migrationsöverdomstolens praxis i fråga om uppenbart ogrundade ansökningar kommer ha bäring i tillämpliga delar (jfr prop. 2020/21:71 s. 19 ff.)

Rekvisitet ”uppenbart” innebär att det ska vara fråga om en klar bedömning rörande rätten till uppehållstillstånd som kan göras utan några mer ingående överväganden. Prövningen av om det uppenbart saknas skäl för uppehållstillstånd måste alltid grundas på omständigheterna i det enskilda fallet. Vid tveksamhet måste utlänningens intresse väga över (MIG 2014:22).

Migrationsdomstolens bedömning

Eftersom Migrationsverket har bedömt att As ansökan om asyl är uppenbart ogrundad med hänvisning till att Georgien utgör ett säkert ursprungsland ska domstolen ta ställning till om verket har haft fog för den bedömningen.

Av landinformation om situationen för hbtqi-personer i Georgien framgår bl.a. följande. Samhället har en utbredd intolerans mot gruppen vilket påverkar bemötandet från polis och rättsväsende. Polisen försöker skydda gruppens rättigheter att yttra sig, men hotbilden från det omgivande samhället kan bli den övermäktig. Individer som arbetar inom rätts- och säkerhetssektorn är en del av problemet istället för lösningen på de homofoba attityder som florerar i samhället. Hbtqi-personer ses som problematiska av polisen och det förekommer ibland lätt våld eller nedlåtande språk i samband med gripanden samt att hbtqi-personer kan utsättas för homo- och transfobiska attityder på polisstationerna vilket kan ta sig uttryck i t.ex. homofoba kommentarer, ointresse för fallet m.m. Det har hänt att polisen arresterat offret istället för gärningsmannen. Mot bakgrund av situationen för hbtqi-personer anses dessa utgöra en utsatt grupp i Georgien.

Av utredningen i målet framgår bl.a. att A har gjort gällande att hon är homosexuell och att hon utsatts för övergrepp som har koppling till hennes sexuella läggning. Det framgår även att A har berättat att hon vid kontakt med polisen inte fått anmäla övergreppet, dels på grund av hennes sexuella läggning, dels eftersom gärningsmannen ska ha kontakter inom polisen samt att hon därefter fått motta hot.

Migrationsdomstolen anser att det i ett fall som det aktuella krävs mer ingående överväganden för att bedöma om de skyddsskäl som A fört fram är tillräckliga för att bryta presumtionen om myndighetsskydd. Hon har således lagt fram allvarliga skäl för att landet inte ska anses som säkert för henne. Hennes ansökan om asyl kan således inte betraktas som uppenbart ogrundad. Domstolen bedömer därmed att Migrationsverket inte har haft fog för beslutet om avvisning med omedelbar verkställighet med hänvisning till att Georgien utgör ett säkert ursprungsland för A. Det överklagade beslutet ska därför upphävas och målet återförvisas till Migrationsverket för fortsatt handläggning.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Detta avgörande kan överklagas. Överklagandet ska ges in till Förvaltningsrätten i Luleå, migrationsdomstolen men vara ställt till Kammarrätten i Stockholm, Migrationsöverdomstolen. Information om hur man överklagar finns i bilaga 2 (FR-04).

Eva Beselin
rådman

Frida Hedin har föredragit målet.

Hur man överklagar

FR-04

Vill du att beslutet ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Om beslutet gäller förvar eller uppsikt finns ingen sista dag för ditt överklagande. Övriga beslut kan överklagas inom 3 veckor.

Tiden räknas oftast från den dag som du fick del av det skriftliga beslutet. I vissa fall räknas tiden i stället från beslutets datum. Det gäller om beslutet avkunnades vid en muntlig förhandling, eller om rätten vid förhandlingen gav besked om datum för beslutet.

För myndigheten räknas tiden alltid från den dag domstolen meddelade beslutet.

Observera att överklagandet måste ha kommit in till domstolen när tiden går ut.

Vilken dag går tiden ut?

Sista dagen för överklagande är samma veckodag som tiden börjar räknas. Om du exempelvis fick del av beslutet måndagen den 2 mars går tiden ut måndagen den 23 mars.

Om sista dagen infaller på en lördag, söndag eller helgdag, midsommarafton, julafton eller nyårs-afton, räcker det att överklagandet kommer in nästa vardag.

Så här gör du

1. Skriv migrationsdomstolens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att beslutet ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha

och varför du tycker att Migrationsöverdomstolen ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).

3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.
4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.

Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.

Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skicka eller lämna in överklagandet till migrationsdomstolen. Du hittar adressen i beslutet.

Vad händer sedan?

Migrationsdomstolen kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att beslutet gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar domstolen överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Migrationsöverdomstolen.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även Migrationsöverdomstolen skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i Migrationsöverdomstolen

När målet kommer in till Migrationsöverdomstolen tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Migrationsöverdomstolen ger prövningsstillstånd i två olika fall.

- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Du behöver inte prövningstillstånd om beslutet gäller förvar och det är migrationsdomstolen som först har fattat beslutet, inte Migrationsverket.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller det överklagade beslutet. Därför är det viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet varför du anser att Migrationsöverdomstolen ska ge prövningstillstånd.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med migrationsdomstolen om du har frågor. Adress och telefonnummer hittar du på första sidan i beslutet.

Mer information finns på www.domstol.se.